

Hans Schouten overleden

Topvogelfotograaf en een van de oprichters van het NFG

Een van Nederlands bekendste vogelfotografen, Hans Schouten, is op vrijdag 13 november overleden. Hans is 73 jaar geworden. Hij was al geruime tijd ernstig ziek, maar vond het een eer om op 18 mei jongstleden een van de eerste exemplaren van 'Vrije Vogels', het nieuwste boek van de Vogelwerkgroep Zuid-Kennemerland waarin ook foto's van zijn hand zijn opgenomen, in ontvangst te nemen.



Een groot deel van zijn actieve leven woonde hij in deze regio. Samen met Frits van Daalen en Piet Munsterman vormde Schouten de Top-3 van het Nederlandse Fotografen Gilde: een club van vogelfotografen, die spelregels formuleerde om tijdens hun hobby/werk de natuur zo min mogelijk te verstoren. Al snel kregen de drie oprichters loon naar werken. Zij werden regelmatig met prijzen geëerd en kregen alle drie de status van Beste Vogelfotograaf van Nederland, met alle drie een eigen stijl en eigen sterke kanten. Kenmerkend voor Schouten waren zijn kritische instelling (vooral naar zichzelf) en zijn doorzettingsvermogen. Zijn maatje van

het eerste uur, Piet Munsterman, blikt hieronder in een persoonlijke beschouwing terug op het leven van vogelfotograaf en natuurliefhebber Hans Schouten. Als hommage aan deze grote vogelfotograaf drukken we hierbij twee mooie opnamen van hem af.

Hans was een doorzetter
'Je kon altijd van hem op aan'

Hans werd op 14-jarige leeftijd lid van de Nederlandse Jeugdbond voor Natuurstudie in Zaandam, waar hij op zijn 16e jaar zijn eerste vogelfoto maakte van een Fuut op zijn nest.



STELTKLUUT en KLUUT. Foto: Hans Schouten

Na zijn diensttijd kocht hij een 400 mm-lens, waarmee hij - gestimuleerd door zijn Zaanse vrienden - eerst alleen zwart-wit foto's van vogels maakte, maar later ook in kleur ging werken. Eigenlijk vond hij het bestuderen van vogels boeiender dan het fotograferen. Hij was dan ook een expert in het herkennen van vogels en hun geluiden. Eén enkel piepje en hij wist met welke vogel hij te doen had.

Later verhuisde hij naar Haarlem, waar 'in de jaren '70' hij als duinwachter in dienst kwam van het PWN, de provinciale waterleiding, waar hij helemaal op zijn plaats was. Hij werd lid van de Vogelwerkgroep Haarlem en ontwikkelde zich tot ene deskundige in het inventariseren van de vogels in de duinen. Hier maakte hij kennis met andere vogel- en natuurliefhebbers en maakte met zijn kleurendia's grote indruk tijdens lezingen. Samen met Cor de Groot bezocht hij in die tijd onder meer IJsland en de Shetlandeilanden.

Na een onderbreking van twee jaar door studie, huwelijk en mijn verhuizing hebben Frits van Daalen, Hans Schouten en ik de vriendschapsbanden weer aangehaald. Met het door mij aangeschafte Morrissie gingen we gedrieën op zaterdagmiddagen er op uit naar de Flevopolder, de Pier van IJmuiden, de Zaanstreek en andere vogelgebieden. We deden mee aan fotowedstrijden en wonnen om de beurt onder andere de Eerste Prijs van Het Vogeljaar voor Beste Fotograaf.

De oprichting van het Nederlandse Fotografen Gilde in 1977 door onder anderen Dick Jalink, Mieke en Frits van Daalen had ten doel richtlijnen aan de leden te geven voor een verantwoorde manier van fotograferen in de natuur om aldus verstoring tegen te gaan. Die vereniging sloeg aan en later kregen die bijeenkomsten ook een meer landelijk karakter.



TURELUUR Foto: Hans Schouten

Hans was bovendien ook lid van een soortgelijke club in Duitsland (GDT).

Ik bleef in contact met Hans en samen hebben we heel wat interessante trips gemaakt naar onder meer de Hudsonbaai (Ross Meeuwen), Vancouver, Florida en Japan (Zeearenden). Maar ook waren we veel te vinden in onze eigen omgeving, zoals de Pier van IJmuiden, de Kennemerduinen, het Vogelmeer en de daar naar Hans genoemde schuilhut. Ook op Texel en in Friesland (ganzen) kwamen we vaak. Nog onlangs maakten Hans en ik een dagtocht naar Texel. Het zou zijn laatste zijn.

Hans was een doorzetter; niet gauw tevreden over zijn foto's. Het kon altijd wat scherper of levendiger wat kleuren betreft, enzovoorts. Het was voor hem moeilijk complimentjes te geven over de foto's, die hij en anderen maakten. Hij was wat stug, maar je kon altijd van hem op aan.

Bovenal hield hij van zijn kleinkinderen en zijn dochter, die wij sterkte toewensen.

■ Piet Munsterman